

Οι 4 φίλοι
της
βελανιδιάς

Ένα παραμύθι για το Περιβάλλον με αφορμή την Παγκόσμια Μέρα Νερού
[22 Μαρτίου]
[εμπνευσμένο από την ιστορία: "[The little red hen](#)"]

Ηλεκτρονική επεξεργασία και κείμενο: Τάνια Μάνεση

Ο κυρ Κούνελος ξύπνησε πολύ προβληματισμένος σήμερα. Τον βλέπετε, παιδιά;
Τρώει το πρωινό του σιωπηλός και σκεφτικός. Το προηγούμενο βράδυ είχε παρακολουθήσει στην τηλεόραση ένα πολύ
ενδιαφέρον [βίντεο](#) σχετικά με την υπερβολική κατανάλωση νερού.

Στεναχωρήθηκα, επειδή κατάλαβα ότι πολλά από αυτά που είδα, τα κάνω τόσο καιρό κι εγώ, χωρίς να γνωρίζω πόσο κακό κάνουν στον πλανήτη μας που κινδυνεύει σε λίγα χρόνια να μείνει χωρίς καθόλου νερό...

Τι λέτε, παιδιά, να το παρακολουθήσουμε ξανά μαζί;

Λοιπόν, παιδιά, το αποφάσισα! Από σήμερα αλλάζω συμπεριφορά!

Θα το έλεγε και στους φίλους του, τους συγκατοίκους του στη βελανιδιά, εκεί στο ξέφωτο του δάσους: στον κυρ Κότσουφα, στον κύριο Δρυοκολάπτη και στην κυρία Κουκουβάγια. Σίγουρα θα συμφωνούσαν μαζί του και θα έκαναν όλοι το πρώτο μεγάλο βήμα για τη σωτηρία του πλανήτη...

-Όχι. Λυπάμαι πολύ, αλλά βιάζομαι να πάω να μαζέψω μούρα. Ρώτα καλύτερα τον Δρυοκολάπτη.

-Θα με βοηθήσεις, Κοτσυφάκο, να φτιάξω τη βρύση να μη στάζει;

Έτσι κι έγινε!

Από καιρό ο κύριος Κούνελος είχε παρατηρήσει ότι η βρύση στη μικρή τους κουζίνα ήταν χαλασμένη και έσταζε.

Λυπάμαι πολύ, Κουνελάκο, αλλά αισθάνομαι πολύ κουρασμένος και θα πάω να ξαπλώσω. Ζήτα καλύτερα τη βοήθεια της Κουκουβάγιας.

Τι θα έλεγες, καλέ μου φίλε, να με βοηθήσεις να φτιάξω τη βρύση μας που στάζει εδώ και καιρό;

Μπορείς, καλή μου Κουκουβάγια, να με βοηθήσεις να φτιάξω τη βρύση μας που στάζει;

Αχ, δεν μπορώ! Όλο το βράδυ κυνηγούσα ποντίκια και το μόνο που θέλω τώρα είναι να κοιμηθώ.

Τι να κάνει και ο κύριος Κούνελος; Στρώθηκε μόνος του στη δουλειά και έφτιαξε μόνος του τη διαρροή.

Ηλεκτρονική επεξεργασία και κείμενο: Τάνια Μάνεση

Δεν πέρασε λίγος καιρός και το εργατικό κουνελάκι της ιστορίας μας σκέφτηκε ότι τόσους μήνες πότιζε τον μικρό τους λαχανόκηπο με το λάστιχο, καταναλώνοντας πολύ μεγάλη ποσότητα νερού. Αναρωτιόταν πως δεν είχε σκεφτεί τόσο καιρό

Θα με βοηθήσεις, καλέ μου Κότσουφα,
να φτιάξω ένα αυτόματο σύστημα για
το πότισμα του κήπου μας;

Τι είναι αυτά που λες; Αυτή είναι πολύ δύσκολη δουλειά. Δε
σκοπεύω να χάσω τον χρόνο μου για κάτι τέτοιο.
Μια χαρά ποτίζουμε με το λάστιχο.
Αν θες βοήθεια, ζήτα τη από τον Δρυοκολάπτη.

Δεν πέρασε λίγος καιρός και το εργατικό κουνελάκι της ιστορίας μας σκέφτηκε ότι τόσους μήνες πότιζε τον μικρό τους λαχανόκηπο με το λάστιχο, καταναλώνοντας πολύ μεγάλη ποσότητα νερού. Αναρωτιόταν πως δεν είχε σκεφτεί τόσο καιρό

Τι θα έλεγες, Δρυοκολάπτη, να με βοηθήσεις να εγκαταστήσω ένα αυτόματο σύστημα για το πότισμα του κήπου μας;

Λυπάμαι πολύ, αλλά σε λίγο αναχωρούν για τις ζεστές χώρες τα φιλαράκια μου οι πελαργοί και θα πάω να τους αποχαιρετήσω.

Ζήτα καλύτερα τη βοήθεια της Κουκουβάγιας.

Μπορείς, καλή μου Κουκουβάγια, να με βοηθήσεις να φτιάξω το αυτόματο σύστημα ποτίσματος;

Ευχαρίστως να σε βοηθούσα, αλλά χθες τραυμάτισα τη φτερούγα μου σε μία κοφτερή πέτρα και πονάω πολύ.

Ολομόναχος, λοιπόν, ο κύριος Κούνελος στρώθηκε στη δουλειά και μέσα σε λίγες ώρες σκληρής εργασίας κατάφερε να φτιάξει το αυτόματο πότισμα του κήπου.

Μία εβδομάδα μετά, δυνατή βροχή ξέσπασε στο δάσος που έμεναν οι τέσσερις φίλοι. Τότε ήταν που σκέφτηκε ο κύριος Κούνελος να φτιάξει μία δεξαμενή, για να συγκεντρώνει το νερό της βροχής. Ήταν σίγουρος πως αυτή η ιδέα θα άρεσε στους φίλους του και όλο χαρά πήγε να τους την πει.

Με τη δεξαμενή θα μπορούμε να μαζεύουμε το νερό της βροχής και θα εξοικονομούμε μεγάλες ποσότητες νερού, προστατεύοντας τον πλανήτη μας.
Θα με βοηθήσετε, καλοί μου φίλοι;

Μα ασφαλώς και θα σε βοηθούσα, αλλά να από χθες το βράδυ ανέβασα πυρετό και έχω μία απίστευτη ζαλάδα που θα πάω να ρίξω έναν υπνάκο.

Βεβαίως και θα σε βοηθούσα, αλλά δυστυχώς με έχει καλέσει ο φίλος μου ο σκαντζόχοιρος στο πάρτι για τα γενέθλιά του και δε θα μπορέσω.

Και εγώ πολύ ευχαρίστως θα σε βοηθούσα, αλλά μου έχουν τελειώσει οι προμήθειες από σκουληκάκια και έντομα και έχω αρχίσει να ψάχνω...

Στεναχωρημένος και απογοητευμένος από τους φίλους του, ο κύριος Κούνελος ξεκίνησε να φτιάχνει τη δεξαμενή και μέχρι το βράδυ τα είχε καταφέρει. Ήταν πολύ κουρασμένος, όμως ταυτόχρονα και πολύ ικανοποιημένος που με τις λίγες μικρές του πράξεις είχε βοηθήσει στην εξοικονόμηση νερού και ένιωθε πως είχε κάνει κάτι χρήσιμο για ολόκληρο τον πλανήτη μας.

Τις πράξεις αυτές είχε δει όμως και ο Δήμαρχος του μικρού δάσους, ο κύριος Ασβός. Μερικές εβδομάδες αργότερα, λοιπόν, έφτασε στο σπιτάκι των τεσσάρων φίλων και χτύπησε την πόρτα της βελανιδιάς. Κάπως ξαφνιασμένος από την απρόσμενη επίσκεψη, άνοιξε την πόρτα ο κυρ Κότσουφας

Ο κύριος Ασβός κάθισε στο μικρό σαλόνι και, αφού ήπια τον δροσερό χυμό που του πρόσφερε ο Κότσουφας, είπε:

Μεγάλη μας τιμή, κύριε Δήμαρχε, που έρχεστε στο σπίτι μας! Τι σας φέρνει στο σπιτικό μας;

Όσοχι!

Πολύ όμορφο και χρήσιμο το σύστημα ποτίσματος και η δεξαμενή νερού που έχετε στον κήπο σας. Εσείς τα φτιάξατε, κύριε Κότσουφα;

Ηλεκτρονική επεξεργασία και κείμενο: Τάνια Μάνεση

Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκαν πετώντας από το ανοιχτό παράθυρο του σαλονιού η Κουκουβάγια και ο Δρυκολάπτης. Ξαφνιάστηκαν που είδαν στο σπίτι τους τον κύριο Δήμαρχο και κοίταξαν όλο απορία τον φίλο τους τον κότσυφα. Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε η φωνή του δημάρχου.

Όοοχι!

Όοοχι!

Έλεγα στον φίλο σας τον κότσυφα πως είναι πολύ χρήσιμο το σύστημα ποτίσματος και η δεξαμενή νερού του κήπου σας. Εσείς τα φτιάξατε;

Τότε ποιος τα έφτιαξε όλα αυτά;

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή επέστρεψε στο σπίτι ο κύριος Κούνελος κουβαλώντας ένα σωρό καρότα για τις χειμερινές προμήθειες. Όλοι μαζί έδειξαν τον φίλο τους στον κύριο Δήμαρχο, λέγοντας:

Ο Κούνελος τα έφτιαξε!

Συγχαρητήρια για τη δουλειά σας! Σας αξίζει σίγουρα το Βραβείο του καλύτερου Πολίτη του δάσους μας.

Μόλις τελείωσε τα λόγια του, ο Ασβός έβγαλε από την τσέπη του ένα χρυσό μετάλλιο του και το κρέμασε στον λαιμό του κύριου Κούνελου.

Σας ευχαριστώ πολύ για
την τιμή, κύριε Δήμαρχε!

Ο σκίουρος, η κουκουβάγια και ο δρυκολάπτης κατέβασαν μετανιωμένοι το κεφάλι. Είχαν σίγουρα καταλάβει το λάθος τους...

Συγγνώμη που δεν ήμασταν δίπλα σου, όταν μας χρειάστηκες. Τώρα καταλαβαίνουμε πόσο σημαντικά ήταν αυτά που μας έλεγες. Το νερό είναι πολύτιμο και πρέπει να το προσέχουμε σαν τα μάτια μας. Από αύριο κιόλας θα πετάξουμε και οι τρεις μας από τη μία άκρη του δάσους στην άλλη, μεταφέροντας σε όλους το μήνυμα αυτό:

«Το νερό δε σπαταλώ, γιατί χωρίς αυτό να ζήσω δε θα μπορώ».

A miniature wooden house with a blue door and a path of wood slices leading to it. The house is built on a large tree trunk. The door is arched and has a small handle. The path is made of circular wood slices. There are some moss and small plants around the house.

Τέλος

Ηλεκτρονική επεξεργασία
&
κείμενο:
Τάνια Μάνεση